

75. Duchovní úrovně VI.

Vyvolám dnes před zraky vašeho ducha ještě jednou obraz prastvoření tak, jak jsem vám jej dosud dal. Po Parsifalu vidíte první čtyři prastvořené, kteří zauímají ty nejvyšší ze sedmi stupňů v čistě duchovním: Od-shi-mat-no-ke, Leilak, Lev a Merkur.

Na dalším stupni jmenoval jsem tři ženské prastvořené: Johanu, Cellu, Josephu a opět trochu dále, na třetím stupni či úrovni, Vasithu, jako strážkyni brány.

Tím jsem vám oznámil základní druhy prvních tří stupňů či úrovní v nejvyšším prastvoření. Dříve, než půjdu do šířky k rozšíření tohoto obrazu, chci vám ještě vyjmenovati čtyři další základní stupně. V čistě duchovním, které vám označuji jako prastvoření, jest *sedm* stupňů nebo hlavních oddělení, právě tak, jako později uvidíte, jest i v hmotnosti *sedm* světových částí.

Toto rozdělení na *sedm* částí najdete jako samozřejmé všude tam, kde působí *Vůle* Boží, která i ve svém jménu má číslo *sedm*: Imanuel.

Vstupme tedy do čtvrtého stupně v říši čistého duchovna.

Zázračné, neskonale blahodárné světlo proudí touto nádhernou úrovní, která se ztrácí v třpytných dálavách jako nezměrné, křišťálově jasné moře.

Jako ostrov vznáší se z tohoto proudícího tkaní světlá zahrada nejvzácnějších růží. Vděčný jásot vlní se nad terasami, vznášejícími se v nevýslovné kráse v zářivé výšině. Jejich zahrady poskytují tak dokonalé bohatství barev, že nutí k obdivu i zhýčkaný pohled. Blažená nádhera barev vyzařuje požehnání, které jest těmto rozkošným zahradám pramenem vši naděje a života. V zahradách hraje si nespočetně zrůžovělých dětí a za nimi kráčí šťastné dospělé ženy.

Zdá se, jakoby celé lidské ženství mělo zde svůj původ. Najdete zde vše, od nejmenšího dítěte až k plně rozvitě ženě, dokonce ve všech barvách pleti, které jsou ve stvoření.

To však nejsou duchové, kteří se později vtělují do stvoření. Jsou to východiska záření, která svým určitým způsobem z ostrova růží působí na lidské ženství ve stvoření. Je to pomoc k jejich vývoji na všech poutích hmotnostmi. Děti působí na děti podle své velikosti a druhu, ba i barvy, a dospělí zase na ty *dospělé*, kteří jsou svými *formami* podobni velikosti dozrávajícího ducha.

Rozměry postav na růžovém ostrově jsou tedy protějškem rozmanitosti různých druhů zralosti oněch lidských *duchů*, kteří se znenáhla mohli svým putováním ve hmotnosti vyvinouti z nevědomého jádra k úplně vědomému bytí.

Proto najdete na ostrově růží v čistě duchovním vše, co se později ve hmotnostech opakuje jako zobrazení i také opakování.

Ve skutečnosti *jest* ve všech částech světa jen zákonité opakování všeho, co bylo již v čistě duchovním. Nemůže býti ani jinak podle prostých a jasných Božských zákonů, jejichž jednoduchost lidé nechtějí pochopiti. To, co se odehrálo v čistě duchovním, opakuje se všechno zcela přesně i v duchovním.

Přece i v čistě duchovním vyšlo vše z nejhořejší části prastvoření. Všechno to, co se pod mocným tlakem bezbytnostného jádra v jeho blízkosti nemohlo udržeti a ihned utvářeti ve vědomé já, táhlo kolem Vasithy do větší vzdálenosti, do příští úrovně, aby se ve větším ochlazení mohlo udržeti a

při tom dojít k sebeuvědomění. V tom jsou i zárodky *čistého duchovna*, které se mohly ve čtvrtém stupni ochlazení již vyvinouti k vědomí, jako tedy zde na ostrově růží.

Mluvím-li o stupních stvoření nebo úrovních, tedy jsou to stupně ochlazování. Nic jiného stupně netvoří. Je možno je nazvat také místo stupně ochlazování stupni vzdálenosti. Proto jsou to ve skutečnosti také v pojmech *pozemských* stupně nebo odstupňování.

Proto tedy nacházíme na své cestě shora zde na ostrově růží *poprvé děti* a *poprvé vývoj* v čistě duchovním! Je velmi důležité, abyste to věděli, protože to znamená důležitý bod ve stvoření.

Nejdříve jsou tedy v čistě duchovním na nejvyšších stupních ti, kteří se mohli ihned stát vědomými. Jsou to ti nejsilnější a tím nejmocnější sloupy. Pak následují na vzdálených stupních ti, kteří se mohli ještě v čistě duchovním *vyvinouti*. Proto tam nalézáme *poprvé čistě duchovní děti*.

V další velké části stvoření, v *duchovnu*, které je o něco slabší než *čistě duchovno*, protože se mohlo stát vědomým teprve v ještě další vzdálenosti od bezbytného jádra Parsifalova, opakuje se tento děj přesně tak, jak tomu bylo v prastvoření.

Nejdříve stanou se vědomými ty nejsilnější části duchovna. Ostatní musí být zatlačeny do vzdálenosti ještě větší, aby tam mohly v pomalém vývoji uzrávat k uvědomění.

I tam jsou tedy na patřičném stupni duchovní zárodky, duchovní *děti*, které mohou dorůst do větší duchovní zralosti nebo také zůstat dětmi. Duchovní zárodky, které nedozrají k plné zralosti, tedy k duchovnímu probuzení, nejsou *zničeny* ani zavrženy, dokud zůstanou *čistě*!

To je bod, o kterém jsem se dosud nezmínil. Takoví zůstávají *duchovně* dětmi a vyzárají dále na děti, až nakonec pozvolna přece jen dozrají a stanou se dospělými. To, co je *čisté*, *nemůže* nikdy propadnout rozkladu.

Ještě jedno chci zdůraznit. Čisté duchovno v tomto stvoření není snad silnější a duchovno slabší částí *úplně stejného druhu*! Duchovno je *naprosto jiného druhu* než *čisté duchovno*!

Oba druhy skládají se každý ze silnější a slabší části. Duchovno je sice *sraženinou* z čistého duchovna, ale jen proto, že je *jiného* druhu, který se proto musel odloučit a mohl se vůbec zformovat teprve ve větší vzdálenosti od bezbytného jádra Světla Parsifalova.

Kdyby bylo stejného druhu, nemohlo by *čisté duchovno* takovou část ze sebe vydati. Naopak, podle zákona přitažlivosti stejnorodého by ji *pevně poutalo*, i když by se tím tato část nemohla vůbec zformovat k sebeuvědomění.

Čím dále pokračuji ve svém vysvětlování, tím více musím rozšiřovat stavbu stvoření. Tím se vám mění tak mnohý obraz, který jste si dosud utvořili. Nemění se ovšem vlastní základní obraz, nýbrž dělí se jen ve stále více obrazů.

Je to jako při líčení nějaké velké cesty. Podávají-li se jen seřazené hlavní zážitky, vypadá to zdánlivě zcela jinak, než když se zvolna probírají všechny samostatné menší události. A přesto cesta zůstává nezměněna. –

Vraťme se však zatím ještě jednou k ostrovu růží.

Na výšině ostrova růžově září nádherný chrám. Kdo ho spatří, tomu se snáší mír do srdce a štěstí mu naplní hrud' až k zalknutí!

A do tohoto míru, do melodického zvonění barev, mísí se jásavý zpěv přítulných ptáků, kteří při každém pohybu se zatřpytí, jako by byli posázeni brilianty. A tím ještě zvyšují nádheru je obklopující.

Lidský výraz blaženost je příliš slabý, než aby jen přibližně mohl něhu Světla tohoto místa vtisknouti do formy, jež by mohla býti duchu pozemského člověka srozumitelná. A nade vším je svatá vznešenost.

Jako rubínové číše rozvírají se v blízkosti chrámu kvetoucí rudé růže.

Ostrov růží! Zde kotví láska Boží pro stvoření! Na tomto ostrově tká a působí základní výstavba léčivé, spojující a vyrovnávající lásky, která odtud vyzařuje do vesmíru! Ostrov je pod ochranou prackrálovny Elisabeth, jako všechno ženství ve stvoření!

Maria sklání se často pod ochranou prackrálovny Elisabeth k ostrovu. Navštěvuje chrám, aby těm, kdož na ostrově bezprostředně slouží, dávala novou sílu. Sloužící tuto sílu svým způsobem přeměňují a pak vysílají ku pomoci všem tvorům.

A tento vznešený, podivuhodný ostrov bude jednou sídlem těch ženských lidských duchů, kteří byli zde na zemi vyvoleni a povoláni Marii k službám. Jakmile věrně splní svou službu zde na zemi, odejdou odtud, aby se probudili, jsouce prozářeni štěstím, na ostrově růží. Tam budou opět sloužiti Růži na všechny věky. –

Časem otevře se více jejich zrak a oni uvidí Parsifala s Marií a Irmingard ve svatém hradu. Budou bezprostředně přijímati z jeho síly ve svatém splnění blažených zaslíbení.

Ve stejné výši vznáší se v této úrovni ještě jeden ostrov v paprscích Světla: *Ostrov lilií!*

Tak jako žhavě nádherné růže na ostrově růží, tak září zde především lilie svou nevýslovnou čistotou do nezměrných dálek. I zde stoupají terasovitě do výše, na níž stojí chrám.

Tento chrám je pln kouzelného lesku, podobného jemnému lesku perel. Současně je tento lesk prostoupen růžovou září a snáší se na ostrov v drsné přísnosti jako blahodárny chlad moře. Kdo smí spatřit tento chrám, ten jest tímto pohledem vždy přinucen k zbožné pokoře. Přísnost vyzařuje z něho dolů. Chladivé světlo hrdého klidu čistoty proniká do duchů, osvěžuje je, posiluje a povznáší k osvobozující úctě Božské vznešenosti.

I zde zrodilo se vše v kráse, lidem nepochopitelné. I zde zachvívá se zázračná melodie, vystupující k Tvůrci jako živoucí modlitba vděčnosti, věčně znějící k jeho počtě.

I zde je vládkyní prackrálovna Elisabeth. Irmingard, Čistá Lilie, sklání se pod její ochranou často k ostrovu, aby všem, které zde slouží, obnovovala sílu čistoty, kterou přeměněnou vysílají k obcerstvení a posílení všech tvorů.

Obyvatelé ostrova lilií náleží tak jako obyvatelé ostrova růží jen k ženství. Jsou mezi nimi všechny velikosti, také všechny barvy, které jsou však prostoupeny přirozeně zářivým svitem čistoty a jsou tedy jiné než matné barvy pozemských lidí.

Také zde převládá jen výstavba podle vůle Boží, přesně tak, jako na ostrově růží. Ale činnost ostrova lilií je přece jiného druhu. V čistotě a spravedlnosti *střeží, přísně a bezohledně požaduje.*

To ženství, které na zemi slouží Irmingard, Čisté Lili, bude po věrné službě a po odchodu ze země moci procitnouti na ostrově lilií, aby tam mohlo sloužit a být často s Irmingard spojeno.

Tak jako na ostrově růží vidí i služebnice liliového ostrova občas Parsifala a přijímají jeho sílu.

A ještě třetí ostrov vznáší se ve světlé úrovni čtvrtého stupně čistého duchovna. Je to *labutí ostrov!*

Zde rodí se vzácné ovoce, které slouží za potravu zde žijících labutích panen. Zde shromažďují se záření růžového i liliového ostrova a jsou vzornou službou nezměněně předávána do stvoření.

Labutí ostrov mohl by být proto jmenován ostrovem nebo uzlem *vzorné služby*; služby *zcela odevzdané!* Zde se šíří a povznáší služba nejčistší lásky! Obyvatelé labutího ostrova nejsou duchy, nýbrž výkonnými bytostmi, jejichž činnost spojuje ostrov růží s ostrovem lilií.

Půvabným způsobem vznášejí se blaženě tyto bytosti v bezprostředním záření ostrovů růží a lilií. Zvláštní druh jejich vzorné služby v nejčistší lásce dodává paprskům lásky a čistoty vroucího spojení, které je spojuje, ale nezměněně předává dále. Zodpovědnou strážkyní labutího ostrova jest Schwanhilda! Je zodpovědná praktičtě Elisabeth, která je také strážkyní a ochránkyní labutího ostrova. Tato zodpovědnost dává Schwanhildě zvýšenou sílu a zvýšené bytí.

Jako ostatní labutí panny je oděna splývavým oděvem, který jako labutí peří blýskavě lne k tělu, jehož souměrnost překonává všechna tušení pozemských umělců.

Labutí panny mají jako zvláštnost jen *modré* oči, ozdobou hlavy je modře zářící hvězda. Vyznačují se obzvláště nádherným dojmavým zpěvem a zachvívají se v harmonii tónů, které z jejich ostrova proudí dolů do všech částí stvoření.

Uctívání labutích panen projevuje se v labutím chrámu jejich okouzlivým zpěvem, doprovázeným překrásným zněním harf.

Proto tvoří harmonie tónů základní část života každé panny na labutím ostrově. Ožívá v ní, radostně se vznáší ve vlnách čistých tónů a vpíjí je do sebe jako nápoj života, který jí dává možnost radostného tvoření.

O tomto zcela zvláštním, uchvacujícím zpěvu labutích panen pronikla již zpráva až dolů do hmotnosti. Proto se mluvíva ještě dnes tu i tam o labutí písni, která má být zvláštním způsobem rozechvívající. Jako vždy, tak i zde zůstala uchována jen část staré zprávy a ta byla rozumem zkřivena a zpozemštěna.

Nyní bude mnohým z vás lépe srozumitelné, proč nyní v hodinu nejsvětějších naplnění dlí Růže a Lilie na zemi a že je nutná i přítomnost labutí panny z labutího ostrova v určitém, k tomu připraveném pozemském těle, aby v záchvěvech nebylo žádné mezery.

Tak veliká je milost Boží, že dává vyvstati jednomu zázraku za druhým, aby se lidstvu v říši tisíce let dostalo dokonalé pomoci!

Skloňte se v pokoře před jeho velikou dobrotivostí!